

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoń ty.

Z njebjes mana,
Njeh ói khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Šserbske njedželske łopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjez knihczišczeretni w Budyschinje a je tam ša šchwórtlětnu pšchedpłatu 40 np. dostacž.

Łátare.

Jana 11, 32—46.

Šsrijedž póštneho czaša, najšhutnišeho czaša zylého zyrkwineho lěta, ma ššhesćizjanska zyrkej jemu njedželu, kotrejež mjeno wo wješelú rěczi, haj š wješelenu napomina. To je njedžela Łátare, to rěka „wješel šo!“ Je ša wješelemi a rošpróščenjemi honjazy šwět šo do našeho najšwjeczíšeho łamal? Dawa njedžela Łátare tym prawo, kotrymž je póštný czaš njelube pšchetorhjenje pšhes zylé lěto pytanych wješelow? Albo płaczi tež w Božim kraleštwje, šštož je wašnje daloko a ššeroko: we wješelach šrudobu a štarosće šatepicž a šamo duzy wot pohrjeba šo hnydom do doma wješela podacž? Ně, tu je hinasche wješele, niz tajke, š kotrymž by šo na šrudobu š lohkej myšlu šapomniło, ale tajke, kotrež nastawa, dokelž je šrudoba, haj šama šmjercž dohyczeržy pšcheminjena. Šdyž tehodla w pošće wšcho wojowanje, wšcha bolosć, wšchón krawatny pót, wšcha cžemnosć njewinowateje šmjercze šo w nutrynych wutrobach wopomina, hdyž šo wo „hlówje krawatnje šbitej“ spěwa, tola jene wješele wyštanje pšheklinczi: „šmjercž je póžrjeta do dohycža.“ Tak njedžela Łátare njeje jeno móžna w póštnym czašu, ale wona do njeho šluscha.

Šesuš pola Lazaroweho rowa šaplakny. Wón běšche hotowy, šwoje žiwjenje wostajicž, ale wón we šwojej bójškej lubosći wšchu wulku bolosć šobucžujesche, hdyž Marja a Martha šwojeho bratra woplakowaschej. Kiž

běšche š šětrej prajil, šo je bójške, žiwjenje woprowacž, a cžłowjeczne, jo šakowacž, tón tola džěl bjerjesche na šrudobje, a cžłowške šylšy w jeho wóczku pokasowachu, šštož tež jemu pšhes wutrobu rěcžesche. Haj wón šo roššłobi pšhecžiwu tamnej mozy, kotrejež ruka je nade wšchitkimi šmjertnyimi, pšhecžiwu šmjerczi. Wón běšche w Bethaniji pšhebywał a tam w domje Lazarowym a jeho šotrow šbožowne dny wužiwal. Šdyž běšche zylš Jerusalema polny pšhešćěharjom, w Bethaniji běšche Šesuš w lubym domje měrnje šedžal a džakownosć, lubosć, wššchemjenje namakal. Nětko běšche Lazaruš morny. Wón njestejesche w durjach, šo by Šesuša wital, a wopušcženaj běšchtaj dwór a dom; žana mužška ruka tam wjazy njestutkowasche. Šesuš běšche Marthu trošchtował, hdyž bě wona jemu napšhecžo šhwatala, a bě wo šemrjetych to krasne šłowo prajil: „Šštož do mnje wěri, budže živy, hacž wón runje wumrje; a šštož je živy a wěri do mnje, tón nihdy njebudže wumrjecž.“ Šakle hdyž wón do Bethanije pšchindže, tež jeho wutrobu ból a horjo jimašchtej. Duž wón pola rowa šwojej wóczy š wěcznemu Bohu a Wótzej pošběhny: „Wótče, ja šo džakuju tebi, šo ty mje wuššlyšchal šy. Ja šawěšće wěm, šo ty mje pšhezo wuššlyšchisch.“ Tak šo wón modli. A dale wón prošy: „Teho luda dla, kiž tudy wokoló šteji, rěcžu ja to šame, šo bychu woni wěri, šo ty mje pošškal šy.“ Šštož by w našim rěze rěkało Boha špytomacž, to Bóh na Šesušowe šdychowanje wuššlyšchi, a Šesuš trjeba jeno Lazara š rowa wołacž. Šwjatany na nohomaj a rukomaj,

Zazaruſ tola ſ rowa wuńdže. Koſom to ženje njeſapſchim-
nje, ale wěra ſwjaski ſmjertnoſcže roſwjajuje a kamjeń
wot rowa wotwala. To je naſche Łätare nad kſheſczi-
janſkimi rowami. To ſu jutry, kotrychž ſwitanje je
w poſtnym czaſu widomne.

Budž kſwalba rowa pſchelamarjej!
Hamjeń.

T. w B.

Dróha czerpjenja.

(G. Braſe.)

Głóſ: Jeſuſa ja njepuſcžu —
Nětk je ſwjaty poſtny czaſ!
Duž ſaſ' wopomń Jeſuſowu
ſtyſknoſcž, kiž je mēl ſa naſ,
Wobhladaſ Joh' krawnu głowu.
Kamjeńna bjeſ ſacžucža
Njeſmje bycž cži wutroba.

Glaj, tam je Bethania,
Woſrjedž ſchtomow woliowych,
Hdžež twój Ebóžnik wopyta
Khežku ſwěrných pſheczelowych. —
Žakbuj Joh', kaž cžinjſche
Marja ſ nardu luboſcže.

Gładaſch ſ hory wol'jowej'
Na Jeruſalem, o duſcha,
Knjeſowu dai ſrudžbu ſej
A wutrobje hič, kaž ſo ſluſcha.
Huſto podarmo wſchał tu
Se cže wabił ſ miłoſcžu.

Wſchi Knjeſowej wjecžeri:
A Seho noham ſhń ſo radu,
So by w khlěbje, we wini
Dal ſo tebi doſtač ſ hnady.
Tak b'džeſch hrěchow ſwobodny,
Kraſnje wobohacženy.

W ſahrodže Gethſemanaj,
Glaj, kał tam Knjeſ ſdychowafche,
S pucža hič chže khelichej, —
Wótzej pał ſo pſchepodaſche.
Ach, wuł' teho runjecža
Bohu mjelcžecž, wutroba!

Gładajo na Judafcha,
Strachuj ſo pſched mſhlu ſwojej,
So cže njeby njeſwěra
Wujebała w ſłóſcži twojej,
A tał k padu domjedła,
Hdyž je duſcha ſaſparna.

Kaſfaſkome ſwarjenje
Eſkſch, kał Knjeſej pſchitaſaſche,
So by wuſnał, ſchtó wón je. —
Brajmy wuſnacže tež naſche:
„Wěſcže wěrju, wěſcže wēm,
Jeſuſ Khryst je Ebóžnik wſchēm“.

Na Joh' pucžu njeħnuje
Tebje žónſkich žarowanje?
Joh' kſchiž ſo cži njeſcže

Sa Schimana noħycž kſmanje?
Ach, ſo bych ja džakniſchi
Był hacž tamni njeđuſchni!

Golgatha nětk — Gulgatha!
Kał ta hórka duſchu ħnuje!
Hdyž ju wofo wohlada,
Eſwoju ſłóſcž tež kħutnje cžuje
Wutroba ta kamjeńna —
Nětk pał žyle roſmlěta.

Huſto kħodž na Gulgatha,
Eſhń ſo pod kſchiž Jeſuſowu;
Tam budž duſcha domjoza,
Wopomń wopor Eſrědnikowu,
Kał je czerpil ſtyſkniwje
Eſwoju martru ſa tebe.

Cžiniſch to, dħa wěr ty mi,
Budžeſch doħycže tež doſtač:
Ejednocženy w ſbóžnoſcži
Budžeſch pſchi tym Knjeſu woſtač.
Tak b'dže twoje žedjenje
Spokojene nawěcžnje.

Jurij Bróſt.

Kak luboſne ſu twoje wobydlenja, knježe Bebaoth.

Mała Leńka bē jenicžke džěcžo jara kħudeju, ale bohobojaſneju
ſtarſcheju. Nan žiwjeſche ſo jako džělacžer na ſarje jeneje wħy
pola Draždžan. Wón mējeſche drje ſam ſwoju kħěžku, ale ničžo
w nej, hacž ſchtož jeho ruzy džěń wote dnja ſaſlužeſchtej. To pał
jeno tał někał k jedži a braſcže ſa njeho a ſa jeho ſwójbu doħa-
haſche. Ale jeho pilnej ruzy njebeſchtej jeno džělacž nawułkej, ale
tež radu k modlitwje ſo ſtykowacž. Wón modleſche ſo huſto a
ſ ħluboſcže wutrobny ſ tymi ſwojimi, pſchetož wón bē bohobojaſny.
Tuton dobry nan bē ħałle 30 lět ſary, jako jeho Bóħ na kħoro-
ložo položi, ſ kotrehož wjazny njeſtany. Kħoroſcž trajeſche nělotre
njedžele. Duchowny G. a jeho ſhń wopytowafſchaj jeho cžaſto
w jeho poſlednich dnjach, ſo byſchaj jeho troſchtowałoj. Semu
ſamemu njebē troſcht tał jara nuſny, kaž jeho wobohej mandželſkej;
pſchetož wón bē ſ mērom a Bohu poddaty, jeho mandželſka pał
dħrbjeſche ſo wot ſwojeho lubeho ſaſtararja džělicž, a njebechu
ani pjenjeſy, ani khlěb w domje, hacž jeno to, ſchtož ſobuželniwe
duſche jej darjachu. W czaſu ſtyſknoſcže bē džowcžicžka tamneho
džělacžerja, tehdy něhdže 10 lět, ſtara wbohimaſ ſtarſchimaj k wułkemu
troſchtej. Hdyž duchowny woteńdže, woſta džěcžo pola nanoweħo
loža ſedžo, ſpěwafche jemu kħerluſche a bibliſke ħrónčka, kiž bē
wot duchowneho kħyſchala abo w ſchuli nawułka.

Nan wumrije. Wudowa žarowafche wo ſwojeho pobožneho,
pilneho muža, a płaſaſche jara a wjele. Tehdy troſchtowafche
ħolcžka pſchezo macžerku, hdyž ju płaſacž widžeſche, ſ rjanymi
ħrónčkami ſ Božeho ſłowa, kiž bē w ſchuli kħyſchala, abo ſe
ſchtucžkami ſ kſheſcžijanſkich kħerluſchow, na pſchillad ſ kħerluſcha:
„Ežeho dla ſo dħrbjał rudžicž“ tu ſchtucžku: „Na tebe, mój
Knježe, ħladam, ſ luboſcžu, ſ wutrobu tebe ſebi žadam. Daj mi
twoju ſbóžnoſcž doſtač, tam ty mój, ja pał twój budu wěcžnje
woſtač.“ Abo wona džěſche k ſtarazej ſo macžeri: „Luba macžerka,
njeplakaj, mój chžemoj ſo modlicž a džělacž; hdyž ja ſe ſchule
pſchidnu, chžu pilnje ſłomjane klobuti pleſcž; luby Bóħ naju
njewopuſcžži.“

Tał ſańdže ſloro lěto po nanowej ſmjercži. Ta wudowa ſe
ſwojim jenicžkim džěſcžom džeržeſche wſchitko jara ħromadu, a wo-
bej njemējeſchtej pſcheſ Bože žohnowanje žaneje nuſy. ħolcžatko
kħodžeſche pilnje do ſchule a plecžeſche po ſchuli tež tał pilnje

klomjane klobuki; jejne jeniczke wjebele bě jena kofosch, kotruž bě hebi ta mała khyrota woczahnyła a s wusbytkowanymi drjebjenczkami pizowala. Jedyn džeń, bě wožni, džěšche macz k jenemu burej do drugeje wšy, so by wows hrabacz pomhala, holczka pať džěšche, kaž kóždy džeń, do schule, a kyny so, hdyž dom pschińdže, psched kžězu a plecžesche klomjane klobuki. Duž pschińdže kufodowa džowka, něhdže 12 lět stara, džěczo jara džiwjeho waschnja, a chyzsche Bentu nufowacz, s nej wokolo skafacz a njeľasanstwo czěricz. Ale mała pobožna khyrota to njechasje. Psches to jara rosľobjena, czěřny khlischa kufodowa holza to džěczo k femi a klecžesche jemu na czěle, so to wbohe džěczo wóťšje wolašche. Šako wječor macz s džěla domoj pschińdže, škoržesche jej ta mała, šcho to bě so jej štafo. Macz pať mēnjesche, so drje so jej wulka šchoda štafa njeje, a lehny so s nej špacz. Masajtra pať škoržesche to džěczo jara na brjuchbolenje, njemóžesche tež wjazy stanycz, a hacz runje ľekar kem pschińdže, njeřhubichu so bolosče, ale buchhu pschezo wjetšche. Ša holczka prošesche kwoju macžerku, so by wšchal po knjesa duchowneho šchla, so by tón so s nej modlił, kaž s jejnym nanom, dofelz ma wona wumrjecz. Macz wotmolwi: „Moje lube džěczo! koho bych potom mēla? Ty by hišchže mój trošcht. Ty tola wumrjecz njebudžesch chyzcz!“ Šo džěczo wotmolwi: „Luba, macžerka, Bóh dyrbi bycz wasch trošcht, dowěrcze so jemu. Dajče jeno knjesej duchownemu ke mni pschińcz.“ Macz ščžini džěšču wolu; duchowny pschińdže. Wboha khyrotka mējesche wulke wjebele nad duchownym, modlesche so wutrobnje, a da duchownemu špóřnacž, so ma wulke žedženje po njebju. Duž woprašča so macz šašo: „Lube džěczo, čžeho dla dha chzesch tať rade wumrjecz? ty by wšchal hišchže tať mlode“. Džěczo wotmolwi: „W njebeřkach je tola wjele rjeńšcho; tam pschińdu k šwojemu Knjesej Šesufej, a wy pschińdžecze tež junu ke mni. Šam budu s njebočičkim nanom lubeho Boha khwalicz a tež Knjesa Šesufa. Njeplakajče jeno psche mnje, luba macžerka.“

Šhoroscz trajesche hacz do džewjateho dnja. Duchowny Š. a jeho kyny wopytowaschtať w tutym čžahu huřto to šbožowne džěczo. Šaj šawěščže, šbóžne hižom na ložu bolosčow. Pschetož wonaj namaschtať to šamo pschezo so modlo a šwoju macžer w nadžiji pokhlnuju a trošchtuju, pschi tym bě špokojne a s mērom, kaž jehniatko.

Džeń psched kmjercžu džesche pobožne džěczo k macžeri: „Knjes duchowny je mje tať huřto wopytował a so se mnu modlił, a wy nimacže ničžo, so byšchže jemu dacž mohli. Ach dařče jemu moju kofosch, hdyž budu morma, a ja dam jeho prošycz, so by s tym ša lubo wšať.“

Ša džewjatyh a pošlednim dnju pschińdžechu kšesčzanške kufodžiny k tej holczky. Wona prošesche te šame, so bychu jej kherluřch: „Šak rjenje šwěczš serniczka“, špěwali. Šřjedy pať, hacz bě kherluřch škóncženy, to džěczo czěšche wuřny.

Ty šbóžne džěczo, so by wšchal tež moja wutroba tajka byla, kaž tvoja wutroba, tať czěřta, šwěrna a hješ šalscha; ach, so by tež mój kónz byl, kaž twój kónz! — Šaj, wo tajkich duřchach řěla: „Šute šu knjeřny a džėja ša tym Šehnjecžom, hdyž wono džje!“

Golgatha.

Njech mnohoscz horow jima
Šow wóczko człowjeka,
Šu wařnoscz žana nima
Šaž hora Golgatha.

Šdže hora je, kiž bliži
Šam taťle njebeřa?
Šcho Šožu miľoscz niži
Š nam tať kaž Golgatha?

Šso s kščiža wužórluje
Š nam s kraja do kraja
Š našch hrěch wuczšščuje
Šřej šwjata s Golgatha.

Šnyť wšchšchich harřow brincži
Šam šbóžne gloriya,
Š wěczna khwalba klineži
Ša Šehnjo s Golgatha.

Šam nastaj czěche křody,
Š duřcha wěřžaza!
Šlož hrěch a wšchitke šchřody
Šod kščiž na Golgatha.

Šha šbóžni w njebju praša:
Šak derje so čži šta!
Šucz do Šožeho raja
Šón džje psches Golgatha!

K. A. Fiedler.

Bóh šaplaczš.

Millionar Girard w Šiladelfiji junu šobotu wječor pschifasa, so maja jeho ludžo njeđželu rano na pschifštatwe bycz, dofelz kóž pschijědže. Šmērom jedyn s mlodych ludži praša: „Knjes Širardo, to je mi njemóžno, to je pschecžimo mojemu šwědomnju, njeđželu džělacž.“

„Šak to? Njesnajecže našch porjad?“

„Šo so wě! Šam tež šlaru macz šejwicz; ale njemóžu a njeřmēm njeđželu džělacž.“

„Derje! mój šmój hromadže hotowaj. Džicže k pošladniřej a dajče hebi mřdu wuplacžicz!“

Šřš njeđžele so minychu. Š džěla puřchčženy drugeho džěla njenamala a do wulkeje czěřnosče pschińdže. Duž k Širardej bankř pschińdže a so jeho praschesche, hacz něřoho kšmaneho njewě, šotrehož mohł ša pošladniřa do banki wšacz. Šnyřdom jemu Širard mjeno se škuzby puřchčženeho muža praša.

„Šeho pať šče tola Šy se škuzby puřchčžili?“

„Šo je wěřno, šym jeho se škuzby puřchčžil, dofelz njeđželu džělacž njechasje. Šola muž, kiž je hotow, s pošlušchnosczu napšchecžo šwojemu šwědomnju šwoje džělo woprowacz, so mi kšmany šda, pošladniř bycz, šotremuž mōže so dowěřenje špožčicz.“

Šlody muž to šastojńřtwo dořta.

Wobřadženje řary w Merseburgu.

Šowjedańčřto se řarych čžahow.

(Šotraczowanje.)

Šóřny po wřócženju našcheho Šohuwěra s uniwěřřity řemřje jeho nan a nješawořtaji jemu dale ničžo, hacz džěczazu pschifšlušchnoscz, řtaru macžer šastaracz a šejwicz. Šón to po mōžnosczš šwěru czinjesche, wuczšesche burřkich šynow, a tať šařkuzžene šlēborne runje dořahachu, šam so a šwoju macž hubjenje dořcz psched ša-šłódnjenjom šařhowacz. Ššchal mējesche nadžiju, po něř derje wobřtatych examinach na šastaranje s řaru. Šle s tym bě so kšětro myřil. Šřersaza řistoria na łože, kotruž dawno šabytu myřlesche, řtejesche jaťo murja mješ nim a mješ řarami. Šať huřto, hacz so pschi něřajřej wafanzu šamolwjesche, řělasche w konsřistoriju: „Šaj, luby pschecželo, Šy wěřče, so s Šami derje mēnimy. Šle wo-šomńčže, řajřš poštorř bychmy s tym pschi dworje dali. Njech so hišchče něřotre ľěřka minu, potom budu ta wěž bóle šabyta, ale

B.

nětk? nětk i tym hiščeže nicžo njeje.“ A tať dosta město byn nětajteho wyšokého sastojuńka abo radźiczela, runjež běchu tajzy wjele młódschi a tež mjenje křmani dnyžli wón.

Nětk mějesche srudne, jara srudne lěta pschetracž. Psches nimale džepacž lět bedžesche w křuduschkej stwiczzy pola swojeje maczerje na samotnej wjeszy, wuczerjesche, woczakowasche a so nadžijesche, ale pschezo podarmo. Žana duscha na njeho njepomyšli. Njepobrachny jemu pať sřladnosć, sa swoje pschichodne powołanje so wubospolnjecž. Pschetož hdyž farar w dalokej wokolnosći lóschť abo křwile k předomanju njemějesche, abo na křowubolenje abo žoldčezischćenje sřoržesche, bu te kandidatej Bohuwěrej Sěsorje pó- křane, a tón lubjerad wupomha. Sa dopokřnišche předomanje dosta toleť a wobjed, sa něschpor schěpnať a hiščeže něotre křě- borne na pucž, a doleť mějesche nimale křždu njedželu jeneho abo druhého sřstupicž, sřkřuži tať wjele, so mōžesche tať někať křwoju maczer a sam so sežiwicž.

Nětk drje budžishe tajtele so nadžijenje a woczakowanje hiščeže něotry cžať jako pruhowanje w sčěřpnosći a poddanosći sñjesť, njebudžishe jemu wuřud sažo žyle njenadžitu sčtucžku sejhrať. W tej wřzy, hdyž se swojej maczerju pschebhwasche, bydlešche tež sřwudowjena hajnikowa, wot křadneho pensiona so žiwjaza. Wě dobra a křwěrna křuřodka sa jeho staru maczer. Nětk mějesche pať hajnikowa tež džowfu, a ta bē, kať so bōřny pokasa, runje tať dobra a křwěrna křuřodka sa njeho. Pschetož Leńka mějesche jařny a wjeřelny temperament a wjedžishe jemu se swojim křmējazym, dowěřjazym wōczkom wřchu sřrudnosć i dusche woteřmjecž, a tať dha pschidžē, so so wobaj pod křžējazej jablonju jeho maczerje křlubishtať a řebi i tyřaz pschisřahami pschilubishtať, wjeřele a sřrudobu křwěrnje mjes řobu džēlecž. Ach, wot teho cžařa bē na- sřchemu Bohuwěrej dwōjzy cžēřto, cžakacž a so nadžijecž, a teho dla sřjedže powjesč wo křmjercži dwōřsřeho předarja w Merse- burgu jako pokřepjaza pruha nadžije psches jeho duschu. Niž, so by so nadžal, tole městno dostacž; ně! tať wyřoko so se swojimi najkřhroblichimi docžakanjemi njeswaži. Ale tón sřbožowny, kiž jo dosta, dhrbjesche tola druhemu rumowacž, tón sažo druhemu, a mōžesche wřchať na pokřlednej sřhodženzy sřkncžnje tež na njeho rjad pschidžē, jeli so hiščeže prawda w kraju křajesche. Wón tajku nowosřbudženu nadžiju swojej Leńzy sřžēli, a ta jeho w tym po- řylni i žyřny darom, kotryž je Wōh do žōnsřejju hubow a do wōczkow holčřki, kiž by so rada woženila, pokōžli. Duž so nasch Bohuwěr do Merseburga na pucž poda. Seho sřwontowne bē sa- jimawe a intereřantne; pschetož wón bē wulki nahladny muž i jařny wōczkom a jeho křlōř bē řylny řař, kať kē lēdom po- dobny w kraju namakacž. Tola jeho stary a křětro wotnoscheny řrať, jeho platanē sřkřornje, jeho defektne sřchaty, jeho wobřchřabany křobuť, ach! temu wřchemu wjele pobrachowasche.

W Merseburgu džēsche te křjesam konsistorialnym radźiczelam; ale tam řhoni sažo wřchelle wurēče a wuwiwanja. Přēni, te kotre- muž so poda, jemu rať hagle psched so pschidžē njeda. Druhi dopomni jeho sažo, ramjeni sčžahujō, na fatalny mjerřazhy podawť na lodže, sčtož bē nimale dwazecži lēt řem. Třecži jeho na to ředžbliwého sčžini, so řu so cži najnahladniřchi a najsařkřubniřchi duchowni žyřeho kraja wo tole cžesčowne sastojuństwo samkōweli. Sčtwōřny mēnesche, konsistorium wřchať tole městno wobřadžecž nima. Seho řařnosč wōjwoda řam cžze tón křōcž wolicž, a dhrbi wón řam najlēpje wjedžecž, hač cžze so jako i žyřa obřurny kandidat pola Seho řařnosče wo faru prōzowacž, wo kotryž řu so hižom cži najčesčowniřchi duchowni samkōweli. Nětk cžyřsche nasch Bohuwěr runje wobkřucžicž, so wřchať na žane waschnje na bohatty dwōřku faru so njenadžija, ale jeno wo jene pschi tej sřlad- nosći wuprōřdnjene křnadniřche městno řebi prořycž dowola; ale du-

chowny radźicžel kiwny žyře sřořhmliwje i rufu, sčtož tať wjele řēřasche, hač: „Nětk jeno džicze; ja křwile nimam, řo jow dlēje komdžicž“, a wón wrōči so wo jenu nadžiju křudřchi a křuboko řhibnjeny pod cžēžu řwojeho njesřbožowneho wōřuda do řwojeho hořczenza. Ach! lēdom so sřwēri, řo do řwojeje wjeřki wrōcžicž a řwojej cžicho so nadžijazej maczeri a řwojej dowěřjenja polnej Leńzy i dozřla sñicženymi nadžijemi řwojeho žiwjenja psched wocži stupicž. Nětk so runje we řwojej sřrudobje dopomni, so ma wot Leńki wjele dobřeho prajicž nětajtemu nasřalnemu pschuwřnemu, kiž bē sa sařrodnika we wōjwodřkej sařrodže. S cžēřkej wutrobu pschetracža jemu hiščeže derje řnaty pať wokoło hroda a prařesche řo sa sařrodnikom řwētom, a bu do hroda pokasařny, hdyž pyřany jenu sřwu křjenje wōjwodžiny i křwētkami debjesche. Wón džēsche do hroda, a hiščeže se swojich sčhulersřich lēt tam řnaty, džēsche po sčřerokim sřhodže horje, so by w jenyh tyh dolhich křōdbow psched wōjwodřkimi sřwami na sařrodnika pokřakal. Nětk so řta, so bēchu durje k wulkej řali jeno trochu pschilehñjene. Sřachocžiwje je křř powocžini a pohladny nuts; bē to řala, hdyž bēchu wōjwodowe huřle napowjeschane. Aj! kajki křařny napohlad! W řrijedžinje jeneje nabocžneje sčženy wiřachu najwjeřsche dundry a to w wija- wach; pschetož wone bēchu tať hōbřřny wulke, so dhrbjesche řo na sčřēřč sřhodžentow wyřoki postament řalēřč, so mohł jeno horje dořahnyčž. — Wōjwoda mjenowasche je swoje wōjnske huřle; pschetož jeno hdyž so k wōjnje hotowasche, sčžini něotre řyřne řmyřki psches nje. Wone bōrcžachy jako rořřkōbjeny mjedwjedž, a wotna w řali sččžercžachy, hdyž so psches nje řmyřny. Wokoło nich wiřachu w řymmetriřkim porjedže wřchē druge huřle. Hač tež křmēdžesche bliže stupicž a tajte řadnosče řebi wobhladacž? Wōjařny a w njewēřtosčzi křwilku woczakny; ale tolo wokoło a w sčřerokoj řali a na dolhich křōdbach bē wřcho tať cžicho; žane cžlowiře džēčžo njebē w blisřosčzi, a wřsche teho njebē tola to nicžo tať jara řte, psches wocžinjene durje stupicž a tať křařne huřle řebi wobhladacž. Hdyž tež nětko pschezo hiščeže řo komdžesche, dha pokřyřni jeho w tajkim pschedewřacžu i dobom ta mřřlicžka, so tež wutrobnje lubowane huřle řwojeho njebocžicžkeho nana namaka. Wón sřstupi a hladařche i pyřazym wōczkom na bohatty wubjerť křařnyh instrumētow. Wōžde huřle mējachy řwoje wōřebite mjeno na papjerzy, wřsche řo pschilēpjenej. Seho wōczko dolho njewotpo- cžowasche na potajnoradnyh huřlach, tež niž na žanyh druhich, ně! wón pyřasche jeno huřle řwojeho nana. Wōřny je namaka; wone mējachy nětko mjeno Sonora.

(Pschichodnje dale.)

Wřchelake i blisřka a i daloka.

Wōlbny do nascheje ewangelskeje lutherskeje křajneje řynody řmēja řo po wulřni ewangelsko-lutherskeho křajneho konsistorřtwā řrijedu 10. meje. W Budyřko-Ramjeřřkim wokrjeřu ma řo wōľba w Biřko- pizach a ma řo tam na městno křjesa žyřkwinřkeho radźicžela Wjazki, kiž je na wotpocžinť řchoł, nowy sřstupjerť wuřwolicž. Sřerbske wōřady řu rořřchcžēpjene do dweju wokrjeřow. Tať křuscheja řrodžisčēžo, Buleřny, Retliřny, Kōteřny, Mōřacžizny, Budyřteřny, Wjele- cžin do Lubisřkeho wōľbneho wokrjeřa. Tam maju řo tež nowo- wōľby na městno křjesa primarija Kōzora w Lubiju, kotryž je tež na wotpocžinť řchoł. Nadžijomnje řo naschim řerbsřkim wōřadam w jenyh tuteju wokrjeřow, w Lubisřkim wokrjeřu, to prawo, kotřē řebi tola prawdosčž řada, wostaji, so řo řerbsřki duchowny sažo wuřwoli jako jedny sřstupjerť naschich řerbsřich wōřadow. Duž řmēmny nascheho sařkřubneho wōžerja řerbsřich konferenzow, křjesa řararja Mřōřaka w řrodžisčēžu namjetowacž, kotryž budže tať derje naležnosče řerbsřich a němřich wōřadow najlēpje sřtu- powacž.